

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 92 ANULU XXI.

Sabiu, in 1527 Novembre 1873.

Telegrafulu este de done ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvaniei s' pentru provincie din Monarchia pre anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscratiunile se platesc pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Preocuposi'a Sea Parintele Archimandritu si Vicariu arhiepiscopescu Nicolau Popo'a, la convocarea din partea Excelentiei Sele inaltu Presantitului Archieppu si Metropolitu, plec'a a sera la Aradu si de aci la Buda-Pest'a spre a duce felicitarile archidiecesei la Maj. Sea Imperatulu si Regele Franciscu Iosifu I pentru iubileu de 25 ani dela suirea sea pre tronu (2 Decembre 20 Nov. 1848).

La alegerea din Aradu.

Unu telegramu, sositu la noi dela Aradu inea de Luni (din 12/24 Novembre, ne inasciintiedia ca P. Archimandritu Mironu Romanulu s'a alesu Episcopu alu diecesei aradane cu majoritatea voloriloru, 34 din 60.

Salutamu pre nou alesulu Episcopu ca pre acel'a carui i se increde conducerea s'fletesca a suteloru de mii crestini ort. romani din dieces'a Aradului, totu odata inse si ca pre triumfulu legalitatiei canonice in vigore in biseric'a or. ort. intr'ega si pre alu oportunitat'ii in interesulu administratiunei bisericesci, pre carea alesulu, ca onulu ce a servitu in tote gradurile in dieces'a aradana cunosce tote lipsele ei.

Deci pre nou alesulu sa-lu tiens Ddiu la multi ani spre fericirea si bucuri'a diecesei a carei Archipastoriu a devenitu prin alegerea de mai susu.

Archimandritulu Teofilu Bendaella este denumitu de Metropolitu alu Bucovinei. Denumitulu este unulu din acei bucovineni, cari au participatu la deputatiunea cea mare din anulu 1861 tramisa la Maj. Sea pentru restaurarea metropoliei nostre.

Epistola deschisa catre dlu Babesiu si consortii lui din Sabiu.

Unu stru de articli, de negra tendintia, publicati in „Albin'a“ asupr'a amiciloru si increditoru repausatulu Metropolitu Siagon'a, si asupr'a acestuia insusi, me facu sa scriu urmatoarele renduri, pre fatia, caci adeverulu pre fatia se spune.

Cu acea metoda observata pana acum in politic'a nationala, pasiti acum si pre terenulu bisericescu.

Metod'a ve este a lovi fara crutiare in persoane si a mistifica lucrurile.

Pana candu au traitu Andreiu Siagon'a celu dintaiu barbata de statu alu romaniloru, l'ati maltratatu atatu pre terenulu politicu catu si bisericescu, l'ati luat la gona, ca sa-lu delaturati dela conducerea natiunei, si deca nu l'ati potutu alunga si de pre scaunulu seu archierescu, ia-ti datu ac lectiuni copilaresci, ba nu i-ati crutiatu nici cass'a lui.

Siagon'a nu mai este, nu ve mai sta in cale.

Dara urgi'a d-v. se versa acum asupr'a institutiuniloru lui si asupr'a barbatiloru increduti ai lui, pre cari iau conchiematu elu a-i apera operele sele.

Si asupr'a omului celui mei simplu defonctu, se aplica proverbiulu „de mortuis nil nisi bene“.

Numai asupr'a lui Siagon'a nu vreti d-v. baremu a-l'ati aplicat. Nu ia-ti datu odichna in vieti'a, na-lu veti cruti'a nici dupa morte-i. Fiesce caci altmintrea nu a-ti putea sa ve versati veniulu asupr'a omeniloru lui intre cari amu fericirea a me numerat'ii si eu si multi altii.

Amu rebdatu noi multe dela d-v. — nu pentru d-v., ci pentru liniscea publiculu — amu rebdatu sa ne diceti „denuncianti, omeni fara sufletu si fara Ddiu, cuibu de vespi“ si alte asemenea epite, demne de judecat'a d-v.

Dara corespondinti'a din Transilvani'a in nr.

83 alu „Albin'a“ ne face a nu mai suferi ca sa abusat'ii de pacient'ia nostra.

Dupa ce acea corespondintia anonima pre toti barbati de incredere, ai repausatulu Metropolitu, pre majoritatea consistoriulu archidiececanu, ii dechiara de tradatori, de violatori ai drepturiloru multoru particulari, comune bisericesci si protopresbiterali, — de volnici in administratiunea bisericesc'a, de seducatori ai lui Siagon'a carui'a i-aru fi incarcatu pecate si ilegalitati in spate, dupa ce acelu corespondinte despre acesti omeni dice: ca cu minciuni aru fi mancatu stipendii dela repausatulu Metropolitu, cu minciuni si flecuri l'aru fi bagatu si in mormentu, si mai in urma: comca, acesti omeni si pre noulu Metropolitu l'aru fi sedusu la ilegalitati, voidu pentru acestea a siede in Consistoriu, etc. etc., apoi sa-mi ierti dle Babesiu, ca acestea nu se potu trece cu vederea, caci trebuie sa sciti ca cu acelea vatemati o suma de inteligentia si pre consistoriulu archidiececanu in modulu celu mai brutalu, si nu-mi va loia nimenea in nume de reu candu voiu pasi eu in contra' atatoru brutalitati cu cari se adresaza acelu corespondinte la „publiculu celu mare“ ca sa demasceze pre omenii „Telegrafulu Rom.“, cum i place a dice.

Asteptamu se audimu fapte ce le promite corespondintele. Dara afara de intempleria cu secretariulu pre carea o mistifica, numai vorbe голе amu celitu, la cari amu fi tacutu, deca nu aru involve in c'ri min'ari demne de incuisione judecator'esca.

Deci luati in nume de bine d-loru, deca — in locu de calea din urma — voiu pasi eu pre calea jurnalistica cu fapte, cu dovedi, cu adeveruri, cari pre d-v. ve voru demasca in tota golatatea, caci trebuie odata sa se faca lumina, si sa cunosca publiculu celu mare pre vermiu ce rodu la radeciniile natiunei si ale bisericiei.

Se trecu mai intaiu la cestiunea cu secretariulu, pre carea o a-ti improspetatu. Nu me intindu a cerceta, ca cine au scrisu in „Pesti Naplo“, „Hon“ etc despre acest'a.

Dara candu a-si fi scrisu chiaru eu insusi, nu mi-aru fi rusine, ca a-si fi vorbitu neadeveru, caci ceea ce s'au scrisu acolo, dupa cum au reprodusu „Herm. Zig.“ si „Tel. Rom.“ in esentia cuprinde purulu adeveru, ce caracteriseza destulu de bine pre omenii, de soialu corespondintelu d-tale, si nimenea, nici articolulu jurn. „Albin'a“ din nr. 78, 22 Octomvre, nici declaratiunea institutulu „Albin'a“ si nici corespondintele nr. 83 a jurn. „Albin'a“ nu au refrantu acelu adeveru.

In locu sa ve dechiarati la meritulu lucrulu, ceea ce nu cutediati, preferiti — dupa manier'a d-v. — a intreb'a ca cine au scrisu? si a dice: i s'au pusu Telegrafulu strage gurei, prin influentia noulu Metropolitu, ca candu acestu Metropolitu s'aru dejosi a servi passioniloru d-v. de a suprima pre uniculu organu publicu alu archidiecesei, pre carele l'au creatu si sustienutu Siagon'a cu multe greutate, — preferiti a striga in gur'a mare, ca dupa sugrumarea „Telegrafulu“, omenii lui au alergatu la „Pesti Naplo“, ca sa ve denuncieze pre d-v. la dnii stapanitori, ca candu acei dni numai din „Pesti Naplo“ ve aru putea cunosce, ca ce lucrati.

Dara dlu corespondinte din Trannia ne da o alta idea despre intempleria cu secretariulu, ca pre o fapta, si dice, ca nu au fostu vorba de destituarea lui Fratesiu, ci numai de inaintarea lui la postulu de profesor.

Apoi pre candu face pre secretariulu de cea mai buna arma in manile omeniloru „Telegrafulu“, totu intrunu resufletu dice, ca majoritatea consistoriulu s'au dusu la Metropolitu sa impedece acea inaintare a lui Fratesiu.

Cine nu vede slabiciunea acestei logice proste, in carea si da de gola reutatea.

Cum aru servi Fratesiu, seu ori-cine altulu de

arma si ajutorulu unoru omeni, cari i-aru voi reulu, cari l'aru impedece dela inaintarea lui?

Deca ai voitu dle a da lucrulu in alta editie, apoi se fi inceputu din capu, ca sa nu seduci opiniunea publica.

Eata cum sta lucrulu acest'a. Senatulu bisericescu alu consistoriulu, inca inainte de inceperea prelegeriloru in seminaru, ingritu fiindu, ca sa nu patimesca instructiunea, au denumitu pre dlu Candrea, unu bine cualificatu profesoru la Dev'a, de profesoru in seminaru in loculu dlui Cristea, devenitu asessoru.

Mai tardu veni senatulu scolaru, in care ve bucurati de majoritate, si i g n o r a n d u cu totulu acea denumire, denumesce pre dlu Fratesiu de profesoru.

Convingendo-se acestu din urma, ca denumirea lui este numai provisor'ia, de locu au resignatu preferindu mai bine a romané in postulu definitivu de secretariu. Intr'un'a au urmatu apoi radicarea lui Fratesiu din secretariatu, denumirea altui nou secretariu fara scirea Consistoriulu, in a carui competentie cadeau acestea, dupa §. 119. Stat. org. Si pentru sustinerea si aperarea acestei legi au pasitu majoritatea consistoriulu plenaru la Metropolitu, si pentru aceea, ca sa nu lase pre capulu bisericiei in cursele ce i le-ati pregatitu d-v., ca sa-lu poteti face la tempulu seu calcatoriu de lege.

Da, au primitu Fratesiu denumirea de profesoru totu in aceea si sedintia, si de aci poteti vede, ca nu s'ervesce de masina orba la omenii „Telegrafulu“. Dara candu s'au pomenitu a dou'a d' cu 2 decrete, unulu dela senatulu scolaru pentru postulu provisoriu de profesoru, altulu dela presidiu pentru radicarea lui din secretariatu, atunci v'au potutu elu vede metechnele d-v. princari voiati a-lu da afara din secretariatu, pre langa ceea ce si dupa resignatiunea lui a-ti staruitu cu totu dea-dinsulu, si apoi a-lu delaturat cu tempulu si din provisoriuulu postu de profesoru. Ce causa a-ti potutu ave de corespondinte et cons. a ignora denumirea lui Candrea si pre acest'a, care este destolu de cualificatu?

Spune acum dle coresp. ore cine e „vicienu“ cine e „calcatoriu de lege“? Doveda despre acesti'a suntu actele consistoriali si decretele lui Fratesiu, scrise la „Albin'a“.

Inse acestea s'au intemplatu la consistoriu oficiose, numai ca urmari a conclusulu clici d-v., unde impartia-ti din nou posturile consistoriali. Si ca se dau o ilustratiune si mai chiara despre faptele si tendintiele d-v., eata ce s'au intemplatu acolo numai despre Fratesiu.

Candu au observatu cine-va, ca s'aru vatemat Statutulu org. prin mesuri, cum s'aru si intemplatu, d-ta dle Hanni'a ai strigatu: statutu ne statutu, Fratesiu trebuie se iese din secretariatu; candu ti s'aru observatu apoi, ca in contra fortiei pote si guvernulu sa se amestece, iera ai strigatu: guvernulu ne guvernulu, aceea trebuie sa se faca.

Eata asi'a sta lucrulu cu secretariatu, si de veti voi, si mai multe dovedi voi aduce, — nu pentru voi, cari la cunoscti — ci pentru „publiculu celu mare.“

De aci se vede, ca nu v'ati ajunsu scopulu cu secretariatu, in care vreti sa introduceti „ordine mai buna“ patimesce instructiunea in seminaru, caci pana adu acelu postu de profesoru este vacantu, cu tote ca Candrea era denumitu, dara nu si intaritu. —

Dara sa ne intorcemu la omenii „Telegrafulu“ la „majoritatea consistoriulu“ pre cari chiaru clici ii numesce clici, pre consistoriulu archidiececanu,

pre oficiu supremu alu archidiecesei, instituitu de cátra sinodulu archidiecestanu, dupa statul. org. 'lu numiti dv. elica.

In ce mare cinste stau la dv. institutule si organele bisericesei!!

Voiu areta dara mai la vale cine este „elica cea blastemata“ (cuvintele unui omu mare), cáci ne numiti si „ómenii Telegrafului“ ve respuđu, ca consistoriulu archidiecestanu nu se identifica cu „Telegrafulu“, cum faceti d-v. cu „Albin'a“.

Consistoriulu 'si are chiemarea sea, si „Telegrafulu“ iérasu a sea, cá fia care jurnalul moderatu.

Dara atá'ta stá: ca atá'tu Consistoriulu lui Siagon'a, si resp. celu de adi, cátu si „Telegr. Rom.“ creatu de Siagon'a, cátu si tóte institutiunile si principiile lui Siagon'a ve stau in cale, si le-ati sdrobi cu ori-ce pretiu, cu ori-ce midlóce; pána cându noi, ómenii si incredulii lui Siagon'a, vomu fi si de aci inainte, resoluti a aperá acelea institutiuni atá'ta de salutari bisericesi nóstre crediendu ca spre acestu scopu vomu fi spriginiti de intregu poporulu nostru credinciosu.

Aici se invertu lupt'a d-loru, aici 'si afla secretulu deslgarea.

In viét'a lui Siagon'a erau armele dle de dreptulu in contr'a lui tientié; dupa mórtéa lui — cáci dupa mórté l'au sciutu si-lu voru sci si inimicii lui a-lu adorá — dupa ce marelielu lui fapte, bonatá'tile lui lasate bisericesi si credinciosiloru, si invetiaturile si principiile lui salutari, tóte ni le-au lasatu la toti cá o ereditate pura, si stralucita, — atunci umbr'a lui Siagon'a v'au ingrozitu, v'au spaimentatu, cá pre níscé pigmei, v'au monstratu in consciintele vóstre, pre cari v'au radícatu si inaltiatu Siagon'a.

Si cá se scapati de asta gróza négra, cá nu cum-va se cada pre capulu vostru afuriseniele credinciosiloru, v'ati luatú refugiu lu acolo, ca vreti a espune pre ómenii lui Siagon'a, cá pre inimicii lui, cá pre acei'a cari l'aru fi sedusu pre elu, la ilegalitáti si l'aru fi bagatu plinu de pe cate in momentu.

Ce logica démna de judecat'a d-v. jace si aci! Ce usioru ve potemu dá ad absurdum acea imaginatiune, provocandu-ne numai la acea impregiurare: *ca aru fi suferitu unu Siagon'a in g'turulu seu celu mai de aprópe in tre-bile bisericesi pre seducatori, pre volocii, pre ilegali lucratori, pre cei ce l'aru fi incarcatu cu pecate si l'aru fi bagatu in pamentu! si-aru fi martorisitu Siagon'a dorerile sufletului seu la mincinosi, la vicieni, la cei ce i-aru fi mancatu stipendiü cu mincioni, si-aru fi concediutu elu loru, si in mánilé vicariului seu actele vietiei lui publice, manuscrisele vietiei lui, si-aru fi datu elu sufletulu seu celu nobilu in mánilé acelor'a, pre cari i-au chiematu la sine in ór'a mortiei?! Respuđe-ti la acestea tóte!*

(Va urmá.)

Diet'a Ungariei.

Pest'a 22 Novembre. (Siedintia casei de susu.) Dupa autenticarea protocolului presiedintele Majlath face cas'a atenta asupr'a serbatórei jubilarie cu ocasiunea implinirii de 25 ani dela suirea Majestatei Sele a Regelui pre tronü. Densulu e convinsu, ca cas'a se va folosi de acést'a ocasiune cu o placere indoita, pentru a aduce Regelui gratulatiunile si omagielesé. Casa sa deliermuresca modalitate. (Aplausu viu generalu)

Contele Cziraky face propunerea, cá cas'a intréga sub conducerea presiedintelui sa aduca regelui cá regeneratorelui constitutiunei, la festivitátea ce ne stá inainte expresiunea fidelitá'tei si a lealitá'tiei. (Aplausu viu.)

Presiedintele Majlath apromite, ca va incunoscintiá pre membri la tempulu seu despre aceea, cându voru avé a se alaturá la deputatiunea, pre carea o va primí Regele in Bud'a-Pest'a.

Pest'a, 22 Novembre n. (Cas'a reprensantantiloru) Stáng'a extrema s'a incercatu estadi a face cas'a éblegatiloru loculu celui mai selbaticu scandalu si cá partida de statu cum este a alesu de pretestulu spectaculului ocasiunea cea mai penimerita. Pentru o propunere, care atinge persón'a domnitorului, escitá o sfada carea nu póte decá'tu sa degradeze parlamentarismulu. Spre norocire n'a succesu acelor'a esaltati a inscená o noua farsa de trista aducere aminte, pentru ca si asta-data nu fura spriginiti din partea stángei,

din contra togm'a Colomanu Tisza fu acell'a, care in o filipica in tóta privint'a stralucitória i'au nimicitu deplinu. Preste totu Tisza au avutu adi o di fórté buna séu vorbindu mai semnificativu: o di de facultate ne negabila pentru guvernare.

Restulu l'au datu inse archidemagogulu Csengey, care cu o ironia pre cátu de fina pre atá'tu de taitória in sufletu facú complimentulu: ca s'a convinsu, ca densu in 25 ani asiá dicendu inca voru fi ómenii cu minte.

Dara erá de lipsa, ca parlamentari asiá grozavi precum suntu Tisza si Csengey sa apuce frenelé discussiunei: din partea presiedintelui Bittó scandalulu poté durá in veci, densulu a doveditu o nedesteritate aprópe o neapabilitate fára margini, pentru ca in locu de a aruncá in compena autoritá'tea si poterea sea regulamentaria cá presiedinte au parlamentatu neintreruptu si au suferitu sa i se arunce in folia cele mai mari sotisse.

Dupa resolvirea formalieloru usuate pune Colomanu Széll pre més'a dietei raportulu comisiunei financiáli asupr'a imprumutului.

Ablegatulu Bel'a Perczel apuca cuvintulu pentru a face urmatórea propunere: „In 2 Decembre 1848 s'au suitu Majestatea Sea pre tronü, prin urmare in putiene dile are sa se serbeze jubileulu de 25 ani dela inoeperea domniei. Patriotismulu demenda, cá sa multiamimu providentiei pentru acea, cáci a sustienutu pre regele páne acum pentru binele tieriei. De aceea cas'a sa binevoiésca a delegá o deputatiune de 24 membri, carea sub conducerea presiedintelui sa aduca in 2 Decembre inaintea Majestá'tei Sele gratulá'rele casei.“

Cas'a intréga primesce cu „éljen“ ori frenetice propunerea acést'a afara de asiá numitii cei din 1848. Din partea acestor'a se scóla Emericu Laszló, pentru a face o contrapropunere, alu cárei copriusu culmineza in urmatórele: Cas'a sa tréca preste propunerea lui Perczel la ordinea dilei, pentru ca Majestatea Sea e rege incoronatü alu Ungariei numai dela 1867. In urma cere tiparirea si impartirea amenduroru propunerii, pentru a se pune la ordinea dilei in alta siedintia. Din tóte pártile casei se ridica strigári:

„Indata sa se pertracteze“, la ce presiedintele annuncie, ca maioritatea prevalenta a casei pretinde pertractarea indata asupr'a propuneriloru. Drept'a si stáng'a aplaudza cuvintele presiedintelui. Stáng'a extrema protesteaza si provóca unu scandalu fatalu.

Inceputulu lu face Ignatie Helfy cu provocarea la ordinea casei, care dispone, ca propunerile se tiparescu. (Strigari: „En octii mai departe, paragrafulu celu mai de aprópe!“)

(Va urmá.)

Siedintia II-a a Universitá'tei fundului regiu tienuta in 22 Nov. n. 1873.

Dupa deschiderea siedintiei la 10 óre si verificarea protocolului siedintiei trecute, comisiunea verificátóre propunendu verificarea tuturor membriloru cari si-a prezentatu credentialele acesti'a se dechiara de verificati si presidiulu dechiara Universitá'tea de constituita.

Venindu la ordinea dilei petitiunea lui Maurer din Sighisó'r'a, — comisiunea propune a se redá petiti'a nedocumentata, petentelui pentru a o instrui cum se cade, va decide apoi Universitá'tea, ce o de facutu. — Se decide, cá petitiunea sa se redé simplu cu aceea, cá sa se instrueze cu documente.

Se decide apoi a se alege o comisiune generale de 15. cárei se i se predé spre referada tóte agendele; siedintiele comisiunei voru fi publice pentru toti deputatii.

Presidiu cetesce o propunere urgenta subscrisa de mai multi deputati, prin carea se propune tramiterea unei adrese de felicitare de cátra Universitate Maj. Sele Imperatului din ans'a jubileului de 25 ani dela suirea sea pre tronulu Austriei. — Se primesce urgentia propunerii si se alege o comisiune de 5 pentru conceperea adresei si referare in siedintia cea mai de aprópe.

Siedintia cea mai de aprópe pre luni in 24/11 12 óre.

Correspondintia originala

a „Curierului de Iassi“

3 Novembre 1873.

Finea espositiunei din Vien'a.

In momentul in care ve scriu aceste renduri, Espositiunea universalé din Vien'a, nu mai esista,

Acést'a propositiune contine unu siru mare de idei dintre care unele suntu importante pentru tóta lumea culta, altelesé intereséza inca directu pre acele persóne care intr'unu felu séu in altulu se afla in relatiuni mai de aprópe cu numit'a espositiune. Inainte de tóte propositiunea dela inceputu ni spune ca opulu celu mai maretiu in felulu seu, tabloulu celu mai complectu alu culturai tuturoru popóreloru din lume, punctulu centralu spre care in tempu de siése luni erau tientié privirile lomei intregi, ca acestu focariu de acum inainte nu va mai fi; aceeași propositiune, care astadi se afla in tóte jurnalele vienesé, e apoi unu adevératu apelu cátra miile si miile de persóne care, fia cá esponenti, vendiatori, fia cá cumperatori, fia in fine cá lucratori, au interesulu loru a conlucrá la derimarea frumosului opu; in fine cu propositiunea numita se unesce sirulu nóu de idei relativu la efectele espositiunei, la bunele si relele ei calitá'ti, si inca la raportulu ce esista intre dens'a si espositiunile precedente.

Intru cátu privesce efectele espositiunei din Vien'a, apoi bunele si relele calitá'ti ale ei, aceste cestiuni au fostu asiá de multu studiate si s'au stricatú atá'tea coli de harthia cu esaminarea loru, incátu nu credu necesariu de a me ocupá si eu de densele; apoi tratarea loru cere o cunoscintia mai profunda de cauza decá'tu o amu eu, si nu a-si dori sa cada in gresiel'a celoru mai multi correspondenti de diuarie de a vorbi de lucruri pre care nici nu le intielegu.

Punctulu ce voiü sa tratezu aici e raportulu dintre espositiunea din 73 si espositiunile de pána acum, anume (pentru a nu merge prea departe) si espositiunea din Parisu 1867. Mi-amu propusú a lamuri tocmai acést'a cestiune pentru ca mi s'a parutu a remarcá ca romániu in simpatielesé loru pentru francesi mergu cáte odata prea departe, astfelü incátu in judecá'tile loru suntu cum partinitori. E inse datori'a unui diuarü a stabli adevérulu: a-si fi fericitu decá priu diuarülu d-vóstre aru poté strabate acestu adevérü. Amu visitatu ambele espositiuni; in anulu 1867 amu fostu in capital'a Franciei, astadi suntu in Vien'a. Cându comparezu acum cele dóne espositiuni universale, nu credeti ca judecu asiá si nu altfelü fiindu sub inflóntia momentului; de locu, mi aducu fórté bine aminte de unele calitá'ti escelente ce le aveá espositiunea din Parisu si care au lipsitu celei din Vien'a. Cine aru poté nitá admirabil'a distribuire in Parisu! Nu numai distribuirea in ceea ce privesce lucrurile de industria, de arta, masini, dara asiedierea locurilor de petrecere, a cafeneleloru, restauratiuniloru, s. a. m. d., au datu o viétia asiá de placuta espositiunei de pre „Champ de Mars“, precum nu a avut'o acea din Vien'a. Dara lasandu acést'a forma esterióra a locului la o parte, si trecendu la esaminarea fondului, espositiunea din 73 iésa necesariu la ivela. Espositiunea din 67 nici nu se póte mesurá cu cea nóua, care ne ocupa mai de aprópe. E fórté gresitu inse de a crede ca in aceste cuvinte se afla vre-unu reprosiu facutu espositiunei francesé. Acést'a din urma nu putea fi in anulu 67 mai perfecta decá'tu a fostu; putemu dice cu dreptu cuvintulu ca ea ajunsese, pentru tempulu in care a avutu locu, la culmea perfectiunei. Dara cáti-va ani producu in secululu nostru schimbári, precum seculi intregi nu le produceau in tempurile antice. In tempulu ce s'a stracuratu intre cele dóne din urma mari espositiuni, industria, agricultur'a, artele au luatú unu aventu si s'au desvoltatu asiá, incátu cu o espositiune, in care e reprezentatu pre deplinu acestu gradu de desvoltare, nu se póte comperá un'a care a esistatu cu 6 ani inainte. Argumentulu datu dovedesce, credu, ca asertiunea mea e justa; pentru a lamuri cestiunea pre deplinu voiü mai adauge cáte-va cuvinte.

O espositiune universalá, are de scopu, precum ni arata chiaru numele ei, formarea unui tablou completa a culturai tuturoru popóreloru de pre cój'a pamentului. Cu cátu imaginea data va contiené mai multe popóre, fia si fórté indepartate si chiaru potienü culte, reprezentandu bine starea loru de cultura, cu atá'tu espositiunea indeplinesce mai bine scopulu ei. Intrebare: unde a fostu óre orientulu asiá de bine reprezentatu cá la espositiunea din Vien'a? Respuñsulu necesariu e: nicairü. Pentru ce? Pentru ca diferiteloru popóre din orientu, nu li-a fostu nici odata asiá de usioru a participá la o espositiune, cá acum; acést'a in urm'a apropierei multu mai mari de Vien'a decá'tu de Parisu si a desvoltá'tei midilóceloru de comunicatiune in anii din urme.

Fația cu asemenea argumente trebuie să recunoștem că Espositi'a Universală din Viena a fost superioară celei din Paris: aru fi foarte tristu pentru toată lumea cultă de-a această aserțiune nu aru fi adevărată, căci negarea ei aru însemna: o stagnațiune generală în dezvoltarea popoarelor de la 67 încôce.

E interesantă a examina portarea Vienesilor față cu espositi'a. O mică minoritate a locuitorilor a simpatizat cu dens'a; marea majoritate ea a fost cu totul indiferentă. De-a ne întrebăm de unde provine această, trebuie în adevăr să recunoștem că deficitul ce-lu are orașul Viena e foarte mare, că speranțele de a viutire a celor mai mulți n'au fost realizate, încât de aici au provenit în parte recela cetățienilor față cu totu ce privesce espositi'a; dară adevărată sorginte a acestei indiferențe este neșagerea absolută a locuitorilor pentru totu ce e înalt și frumos, cu alte cuvinte lipsa de inteligență printre asiă numiți „Spießbürger“. Vienesii și-au dat în timpul espositiiei, prin portarea lor, unu testimoniu foarte tristu. În această privință ei diferă foarte multu de Parisieni cari au participat din toată inim'a la Espositi'a Universală din 67.

În d'ua din urmă a espositiiei din Viena Vienesii au venit în mare număr: pentru că fusese publicat c'o să cânte de odată 7 muzici militare, 139—188 de persoane s'au aflat în „rayonul“ Espositiiei.

Numerul vizitatorilor nu a fost nici odată asiă de mare în totu decursul timpului. N'au avut locu nici o festivitate.

Procesul lui Bazaine.

Siedința dela 28 Octomvre.

(Urmare.)

Trianon, 28 Octomvre.

Partea de acușatiune asupra cărei-a martorii au fost ascultați adî, cuprinde comunicațiunile maresialului Bazaine cu cărtirul imperial și cu maresialulu Mac-Mahon.

Aici faptele reprobate maresialului Bazaine iau unu caracteru de gravitate.

Operațiunile militare au putut fi conduse reu, dară nu exista legi care se pedepsesca pr' unu comandant de armată pentru singur'a crimă că a fost învinsu.

Din contra comunicațiunile politice și strategice schimbate între șeful guvernului, maresialulu Mac-Mahon și comandantul armatei Metzului se potu mai lesne potrivi pentru o criminalitate.

Colonelulu Girels a venit să completeze depunerile dejă facute relativu la aprovizionările de munitiuni. Declarațiunile martorului n'au facutu decât să afirme raportulu generalului Soleille în noștea de 16.

Dupa ce a primit ordinile generalului, martorulu a ținutu la dispozițiunea sea munitiunile cerute, dară trasurile de transportu n'au venit.

D. Petitpas dela Vasselet, martor civilu, e întrebatu despre serviciulu linielor telegrafice. Resoul se întinde spre Strasburg, spre Nancy, spre Briey.

Comunicațiunea prin Nancy a fost taiată la 12; cea de prin Briey la 18, cea prin Thionville la 18 s'era. La 16, în tempu de o ora a existatu comunicațiune cu Mezières.

Liniile din interioru au fost taiate în grabă, și din acestu momentu depesiele n'au mai pututu trece.

Martorulu propuse a se stabili o linie prin Thionville, introducendu firu telegrafice în Mosel'a. Se poté reusi, de-a se cercă.

Odată armat'a stabilită sub Metz, se stabili o comunicațiune între piața și forturi. Geniulu fu însărcinat să se construeze acestu resou, și dupa terminarea sa luă predece serviciulu administrațiunei civile.

Acastă lucrare fu foarte bine concepută și foarte bine executată; toate corpurile erau legate unele cu altele, și catedral'a, care servea de observatoriu, se află în comunicare cu diviziunea.

La 20, agentulu Flahaut aduse unu pachetu de depesi printre liniile prusiane. Martorulu trimise pre agentu la maresialulu, crediendu că i-aru poté aduce serviciu.

Generalulu Coffinières se opuse la încercarea unei linii telegrafice prin albi'a Moselei. Elu n'a datu dlui Petitpas rezonane pentru motivarea refuzului seu.

Cu începere dela 14 toate depesiele treceau prin biuroulu martorului. Până la 14 toate depesiele ce veniau din Parisu pentru imperatulu, erau primite la biuroulu specialu.

Depesiele cari veniau la Metz la 13 și 14 pentru maresialulu Bazaine și șefii de corpuru erau duse la statulu-majoru generalu care, și densulu se însărcină ale transmite la destinațiune.

În zilele de 14 și 15, există între șefii de corpuru și biuroulu martorului unu serviciu de companie care funcționă.

Împiegatulu care se află la Borny s'a retrasu pentru că obuzurile l'au gonit dela locul unde se află, și tunci n'au mai sositu navele din Metz.

Depesie adresate din Novéant soséu la Metz într'unu biurou alu companiei; martorulu nu le-a vedutu. Se știe că d. Mahon, proprietariu la Novéant, ceruse prin telegrafu permișiunea de a distruge puntea din acea localitate, pentru că prusienii se servéu de dens'a spre a se urca pr' plătoulu dela Gravelotte întru împinerea armatei franceze.

Martorulu a primitu dela Chalons o depesie a maresialului Mac-Mahon, datată din 19, care a sositu la 20. La 3 ore agentulu Flahaut aducea pachetulu de depesi de care se vorbește mai susu. Între acestea se află un'a pentru maresialulu Bazaine, alt'a pentru generalulu Soleille. Numai de cea din urmă și aduce aminte martorulu. Nu se ționé nici o nota de sosirea depesielor.

Două depesi au fostu prezentate din nou martorului, dară suntu numai copii, ele au fostu adresate din Nancy la 13, și d. Petitpas recunoștea scrișoarea amplotatului care le-a scriu.

Martorulu Brécy, guard forestier, se prezenta. Elu narédia expedițiunea sea pentru a restabili comunicațiunile între piața înconjurată și exterioru. Naratiunea e în adevăr miscătoare. Plecatu din Metz la 20, cu o depesie pentru Verdun, e prinsu de germani și întrebatu; în fine parvine la destinațiune și predă depesi'a sea generalului comandantulu alu pietei.

Brécy e urmatu de guardulu Fissable. Acestu martor a insotitu pre Brécy, cându acest'a a fostu arestatu de o patrula germană. Amendoi s'au aruncatu în padure și la esirea din padure, au fostu din nou arestați de patrula.

Ajunși la Mézières-les-Metz căntau o trasura, dară primarul care fusese pusu la o rechizițiune de 1000 franci de cătra ulani, se află miscatu, și și-au continuat drumulu lor până la Bellegarde, unde au intalnit unu ofițeru de venatori care i-a condus la cărtirulu maresialului.

Brécy se duse să vorbească singuru comandantulu șefu alu armatei. Întrebatu de-a are trebuintia de bani, elu respunse că a primitu 25 franci, dară că fiindu insotitu de unu camaradu, banii începuseră a se cam șfersi; atunci maresialulu îi dade 50 franci.

Ei plăca din nou totu împreună și suntu ierși arestați de germani. Suntu întrebati despre situațiunea trupelor franceze, despre șederea imperatului. Ei respundu într'unu modu vagu, și se facu că suntu țierapi cari voru să ajunga la satulu lor. Dupa ce i-a ținutu câte-va ore, germanii îi liberédia, iera ei și implinescu misiunea.

La 20 Augustu, la Metz, ambii forestieri au intalnit pre Scalabrino, și au plecatu din nou cu densulu. Scalabrino predase dejă depesi'a sea maresialului cându au sositu cei doi forestieri.

Brigadierulu guardilor forestieri Scalabrino, depune că la 17 Augustu a fostu însărcinat să ducă o depesie; se duse la Verdun spre a se informa despre situațiunea armatei Metzului.

Acestu bravu emisariu a fostu espusu la aceleasi pericole că și cei doi camaradi ai sei și cu pretiulu celor mai mari șifințe a potutu intră în piața asediată. Elu se prezenta la ante-posturile maresialului Canrobert, de unde fu condus la maresialulu Bazaine căru'i îi predă depesi'a.

Maresialulu luă întrebă despre punctele prin care a trecut, și se uită prin cartă spre a se informa și incredință. Scalabrino întrebă pre maresialulu de-a duse vre-o depesie și acest'a respunsiendu-i că nu este, Scalabrino se retrase. Acestu sermanu emisariu nu și poté găsi nici unu adeptu; de pretutindeni era gonit de soldați, odysea sea de întorcere fu că și acoloru doi subalterni ai sei.

Guardulu forestieru Villemain succede lui Scalabrino; și acest'a făcu serviciu între Metz și Verdun. Plecă la 19 Augustu dupa amedi la Metz și la 20 ajunse la Bain-Saint-Martin unde predă depesi'a maresialului Bazaine pre la două ore.

Depesi'a fusese predată deschisă lui Villemain, și fusese angajatu că se o invetie pre din afară în casulu cându aru fi nevoitu se o distruge. Depesi'a dicea: „Trebuie a se aproviziona Reims și Metz? Verdun este bine îngrijit cu proviziuni și munitiuni.“ Maresialulu nu pronunță decât unu cuventu: „Prea târziu.“

Intendentulu Prével e din nou chiebatu. La 17, pre la 10 ore s'era fu chiebatu de maresialulu și informatu despre intențiunea sea de a pasi spre pietele dela Nord. Longuyon fu punctulu destinat ca centru pentru aprovizionări. Comandantulu Magnan insotia pre d. Prével. Ajunseră pre la 7 ore diminița la Chalons, și tramisera patru sute mii porțiuni de pâne și pesmetu spre Metz.

Intendentulu Prével se îndreptă spre Charleville spre a organiza aprovizionările prescrie de maresialulu. Atunci intalni elu pre comandantulu Magnan și pre d. Larnay, care se întorcéu, căci găsise calea taiată de inamicu.

Calea era seriosu padită; unu convoiu de cincideci mii porțiuni pâne putuse trece până la Metz; dară unu altu de 100 000 ratiuni a trebuit să fra imprasciatu spre Chalons.

Intendentulu Prével se ocupa atunci cu aprovizionarea Metzului, și în adevăr în optu zile reusă a avé pre sinele drumului de feru 1,500,000 ratii. Dară armat'a germană înaintandu mereu, luă silă să se retraga și dupa bombardarea lui Montmédy, se întorse la Parisu trecendu prin Belgi'a.

S i b o t u , în 4 Novembre 1873.

(Urmare.)

(Modelu de inspecțiune școlară.) De-a se provoca inspectorulu acest'a să staruiescă la poporu că acest'a să și tramitia pruncii deobligati la școlă, densulu, cu toate că jude îi stau la dispozițiune destule medilice legali pentru a fortiă la casu de lipsa pre cei neascultatori, temendu-se, că prin atari mesuri coreșpundietorie la o alta alegere comunale va cadé din postulu seu de jude, nu face chiaru nimicu în privința acest'a și în urmă fiindu densulu unu omu infalibilu arunca vin'a seu pre preotulu localu seu pre alti individi, cari ce e dreptu inca suntu chiemati a concurge cu posibilulu loru ajutoriu la spriginirea cauzei comune. Inse ne permitem întrebarea: Ore domnulu inspectoru că jude comunalu nu aru poté să lucre mai multu că ori care altulu în privința acest'a? Ba poté dară interesele sele particularistice nu conceda acest'a, și la famili'a acest'a egoistica numai atunci e posibilă o atare conlucrare spre binele comunu cându acest'a aru urmă fără că interesele se suferă ce-va. Resultatulu e că invetiamentulu din di în di merge cu pasi repedi spre decadința și cine va luă în urmă responsabilitatea față cu o eventualitate neprevădită? Ore cu organizarea nouă municipale seu poté și mai curendu nu va veni comun'a noastră sub o grea responsabilitate în afacerea invetiamentului celui atâtu de decadiutu la noi, voi se dlu nu voru întrebă organele guvernului de cauz'a acestui regresu condamnabilu? Fireșce că nu pentru interesulu școlii noastre că confessionale ni se voru pune astfelu de întrebări parintiesci ci pentru scopulu cunoscutu de a ne preface școl'a confessionale în școl'a comunale spre rusinea comunei noastre și a protopopiatului din Orestia și în urmă în pagub'a națiunei noastre. Ore ce va dice reprezentanti'a adunărilor noastre bisericesci constituționali la o atare tristă templată, de care sa ne ferésca Ddiu? De-a comune cu capitalu alodialu cum este Sibotulu voru ajunge să și véda confessionalitatea și prin trens'a naționalitatea școlii loru perdută, atunci într'adeveru ca trebuie să ne indignăm de atâtu indiferentismu aretat din partea celor mai capabili factori pentru promovarea cultorei, între cari noi numărăm și pre judele comunalu.

Poporulu celu asupritu de o parte de șeraci'a cea mare materiale, de alta parte de grelele șarcini publice nu va poté realiza planulu celu proiectatu, respective clădirea școlii, într'unu minutu, deci era lipsa a se îngrijă tempu de acest'a cauză interesantă.

Din aceste considerațiuni față cu trist'a stare a invetiamentului nostru comitetulu bisericescu inca în anul trecut unanimu a alesu altu inspectoru școlariu, în persón'a dlui Nicolau Miclea, unu barbătu, care de-si nu se poté radica la înaltimea staturii uriasie și a minții judeului comunalu, totuși au datu probe destule despre interesulu seu față cu binele comunu aducendu averea bisericii cea

risipita de dăni Viorescii de vre-o câți-va dieci de ani la stare normale. Diferența între domni Vioresci și acestu barbatu e ca pre-cându acestu a adunatu ce-va cei-lalti s'au distinsu numai prin risipirea bonului bisericesc și comunalo.

Actulu alegerei s'au transpusu scaunulu protopopescu spre întarire, dară dupa cum se vede l'au rosu pulberea archivului p'pescu cum au rosu pre multe f'allele acte insemnate cari priviu pre acesti dragi de ómeni din comun'a noastră.

Aru fi fostu f'orte salutaru, cându scaunulu protopopescu aru fi interitu alegerea noului inspectoriu scolaru, căci invetiamentulu de siguru inainté, dară inrudirea Vioresciloru cu dlu p'pescu tractualu au facutu t'ote asceptările n'ostre ilusorie. E mare si tare legatur'a sangelui; cându se mai intarese inca si prin interese particularistice atunci vai de cei ce intra in combinatiunea astoru felu de egoisti! in casulu nostru de fatia vai de caus'a invetiamentulu nostru! —

Dară cu vaete si tipete de dorere in asfeliu de impregiorări critice potienu ne amu folosi si e unu semnu de nebarbata, cându cine-va recurge numai la suspinări, cari nu aduc nici unu folosu. Aici e a se cantá leacu pentru vindecarea reulu temporariu. Trebuie cá autoritățile n'ostre mai inalte bisericesti, cari au chiemarea de a supraveghia caus'a prin organele sele legali si instructiunea n'ostre populara, sa intrevina prin medilócele sele disponibile, sa se informede in fatia locului d'spre adeverat'a stare a lucrului si sa caute reulu acolo unde este. Sa nu asceptăm, cá sa se intrepuna organele guvernului, căci acelea de cum-va n'a intrevenu p'na acum de siguru nu voru intrelasá de a se amestecá in o causa atátu de delicata.

La o asfeliu de templare trista indiferentismulu dloru Vioresci nu va rebonificá o pierdere asiá grozava, bá incátu avemu norocire de ai cunósce densii voru fi huni bucurosi cá scól'a sa fia si cu caracteru comunalo, pentru ca densii vorbescu bine unguresce se asimiliéza usioru adeca se dau dopa peru si atunci siguru ca voru poté remané mai departe in servitiulu invetiamentulu, dară biseric'a n'ostre si prin t'rens'a natiunea va pierde din numerulu scóloru sele natiunali o comuna carea au avutu medilóce dară nu au lucratu nimicu fiindu paralisata in lucrarea sea de egoismulu acestoru individi renvoitori. —

Aru fi tempulu sa se faca unu pasiu inainté, căci indereptu amu facutu destui! Asceptám dela autoritățile n'ostre superiori o stricta procedere in privinti'a acést'a, asceptám sa ni se intarésca noulu inspectoriu scolaru, pentru ca dela celu vechiu nu se mai póte asceptá nici o indreptare.

In legatura cu acést'a amintimo, ca in comun'a n'ostre notariatulu s'au smulsu de curendu din ghiarele cele rapit'orie ale Vioresciloru si s'au alesu de notariu dlu Procopiu Herlea unu teneru cu cultura corespundit'oria si cu sentimente curatu natiunale, despre care ne permitemu a presupune ca nu va intrá in servitiulu intereselor egoistice ale acoloru ómeni neconsciintiosi, cari nu se indestulescu ca au adusu odin'óra comun'a n'ostre la sapa de lemnu, ci cari acum vréu sa o arance in abisulu perirei.

Cându erá sa punemu sub tésca n'ulu acést'a ni sosese dela Alb'a-Iuli'a urmatoriulu

Telegramu:

„In 2 Decembre se implinescu 25 ani de cându Majestatea Sea Imperatorulu, Regele, si principele Franciscu Iosifu I. guberná multe popóre, intre cari si pre celu románu, pre care cu inteliginti'a lui lu postescu la 30 Decembre in Alb'a-Iuli'a pentru a delibérá, votá et tramite o adresa felicitat'oria.

Axente Severu.

Dupa ce amu cetitu telegram'a lasádu afara cuvintele nepotrivite cu festivitátea jubileulu sciundu ca Monarchulu carele 'si serbéza jubileulu nu pórtu vin'a ca románii astadi suntu desconsiderati, ni-a resonatu in internulu nostru sentinti'a: „Pré tardiu.“

O adresa de natura celei cugetate de dlu Axentie Severu nu se face cu ruptulu capului in vre-o câte-va óre. Adres'a trebuie sa fia corespundit'oria taliei unei natiuni cum este cea romána.

Si asiá déca pretinsii conducetori natiunali tacu de câte ori e ce-va de facutu si striga numai in contr'a celoru ce vréu sa faca ce-va, afle si dlu Axentie ca trebuiá mai tempuriu se dica ce-va.

Dealtacum clerulu, pre care-lu batjocorimu cu atát'a profusione, ne va representá de asta data

singuru si Majestatea Sea care totu-déun'a a fostu unu Parinte gratosu alu romániloru, sciundu ca románii au fostu si suntu totu-déun'a loiali, va primi din mánile clerului nostru inaltu felicitările romániloru. Si asiá suntemu de parere sa simu multiamiti cu atátu, cá nu facendu ce-va pripitu mai multu sa stricám decátu sa diregemu. Acést'a e parere n'ostre.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante Jaculu romána protopopiatulu Tarnavei de susu cu terminu p'na in 20 Decem. a. c.

Emolumentele suntu:

1) Edificiile necesare 2) 7 jugere 764 □ st. aratara si fenatiu, 3) lemne de incalditu de câte are lipsa.

4) Dela 52 de familii 52 de ferdela cucuruзу s'farnitu si 52 de dile de lucru.

5. Stola usuala.

Competitorii au de asi ascerne p'na la terminulu de susu, concursele loro instruate in intielesulu Statutulu org: subscrisulni.

Alm'a in 4 Noemvrie 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu

Ioanu Almasianu

(3—3) Protopresb. gr. or.

Concursu.

Pentru reintregirea statiunii parochiale Ungr'a devenite in vacantia, in protopresbiteratulu Cohalmului, se escrie concursu p'na in 2 Decembre a. c. st. v.

Emolumentele suntu: 1) casa parochiale cu cladirile necesare, 2. Câte o ferdela de gráu dela 66 familii; iér' dela 50 familii neorustici o jumătate ferdela de cucuruзу s'farnitu, séu 2 dile de lucru. 3. Portiune canonica de aratu de 6 jug. si 296 □, de cósá 2 jug. 459 □. 4. Veniturile stolarie obicnoite. 5. Parochulu respectivu din beneficiile comunali, d. e. lemne de focu, slatina, ghiandie etc. se folosese de dreptulu duplu fatia cu unu altu individu din comuna, portatoriulu de poverile comunali.

Cei-ce dorescu a ocupá acést'a statiune, au sa si substérna petitiunile instructe conformu „St. Org.“ p'na la susu disulu terminu, subscrisulni.

Cohalmu, 2 Noemvrie 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu

concerninte.

Nicolau D. Mircea,

(2—3) adm. prot.

Concursu.

Pentru ocuparea posturilor invetiatoresci la scólele din urmatórele comune, se escrie concursu p'na in 14 Noemvrie cal. vechiu a. c.

1. Santandrasiu salariu anualu 150 fl. v. a. cuartiru si 2 stangeni de lemne.

2. Santuhalmu 200 fl. v. a. cuartiru si 2 St. lemne.

3. Lesnicu 120 fl. cuartiru, gradina si 4 stangeni de lemne.

4. Radulesti 80 fl. cuartiru 5 mertie bucate, 8 st. de lemne.

5. Betrán'a 124 fl. cuartiru 60 mertie bucate si lemne de incalditu câte trebuescu.

6. Tiss'a 110 fl. 34 mertie bucate cuartiru si lemne.

Doritorii de a ocupá unulu din aceste posturi sa-si astérna suplicele instruite in sensulu Statutulu organicu p'na in terminulu de susu la subscrisulu.

Dec'y'a in 22 Octobre 1873.

Pentru Comitetulu parochialu

Ioanu Papiu

(2—3) Protopopu.

Nr. 346 1873.

Concursu.

Spre reintregirea statiunii parochiale Lofnicu cu fili'a sea Kovaru cu parochu actuala, tienetóre de Protopresbiteratulu Cohalmului, se escrie concursu p'na in 25 Noemvrie a. c. st. v.

Emolumentele: 1) Portiune canonica de aratu 6 jug. si 1 1/2 jug. de fenu; 2) Dela 45 familii câte o ferdela de gráu, si dela 12 familii neoru-

stice câte o jumetate ferdela de cucuruзу, din m'atera; din filia: dela 10 familii câte o ferdela cucuruзу, si dela 6 neorustici câte o jumetate ferdela 3) Veniturile stolarie obicnoite. (Se observéza aceea ca casa parochiale aici nu esista).

Concurentii se avisédia, a-si tramite p'na la terminulu prefriptu petitiunile loro subscrisului, instruate in sensulu Stat. org.

Cohalmu, 30 Octomvrie 1873.

In contielegere cu comitetulu paroch. resp.

Nicolau D. Mircea,

(3—3) adm. prot.

Concursu.

Cu permisiunea veneratului Consistoriu archidicesanu de sub Nr. 1057 a. c. pentru vacant'a parochia Ighisdorfolu romanescu de clas'a a III-a se escrie prin acést'a concursu cu terminu p'na in 25 Noemvrie a. c. in care di va fi si alegerea

Emolumentele suntu:

a., Casa parochiale cu gradina de pomeritu si de legumi.

b. Dela 140 familii venitulu stolaru usuat.

c. Dela 87 familii câte o claie de gráu.

d. Dela 35 familii câte o ferdela de cucuruзу s'farnitu.

e. Portiunea canonica in pamenta de 4 jugere fenatiu si aratara, care t'ote impreuna dau unu venitulu anualu de 360 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune au a-si ascerne petitiunile loro bine instruate p'na la terminulu indicatu la subscrisulu amesuratu §. 13 din „statutulu organicu.“

Noerichiu in 5 Noemvrie 1873.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

G. Maieru,

(1—3) adm. p'pescu.

Concursu.

Pentru postulu invetiatorescu la scól'a romána de felitie in Mediasiu se deschide concursu, cu terminulu 1-a Decembre 1873 c. n.

Salariulu e 200 fl. v. a. cuartiru si lemne de focu.

Concurentii au a-si adresá petitiunile ase la comitetulu subscrisu.

Mediasiu 1 Noemvrie 1873.

(1—3) Comitetulu scolaru.

Edictu.

Iosifu Puscaru din Poian'a-Marului, carele mai bine de doi ani de dile, a parasitu cu necredintia pre leguit'a sea socie, Samfir'a Ioanu Lungu din Pórta, — prebegindu in lume necunoscutu — se citéza prin acést'a, in termicu de unu anu, dela datulu de fatia, a se presentá inaintea acéstui scaunu protopresbiteralu, cu atátu mai siguru, căci la din contra procesulu divortialu intentatu asupra-i de soci'a sea, se va decide si in absentia lui, in sensulu SS. canóne bisericesti.

Scaunulu protopresbiteralu alu Branului.

Zernesti in 15 Septembre 1873.

Ioanu Metianu m. p.

(2—3) Prot.

Citatie edictala.

Mari'a nascuta N. Barbos'a maritata dopa Georgiu Pop'a, de religiunea gr. orientala din Talmacelu, carea la 11 Ian. a. c. a parasitu a patr'a óra pre barbatulu seu, pribegindu in lume, si nu se scie loculu unde se afla, se citéza prin acést'a conformu resolutiunei cu Nr. cons. arch. 996 a. c. a se infatisá inaintea subscrisului scaunu protopresbiteralu in terminu de unu anu si o di, căci la din contra se va aduce decisiune asup'r'a actiunei barbatului ei pres. la 23 Maiu a. c. si in absentia densiei.

Sabiu 9 Noemvrie 1873.

Scaunulu protop. gr. or. tract. alu II-lea alu Sabiului.

(1—3) I. Popescu,

protopresb.